

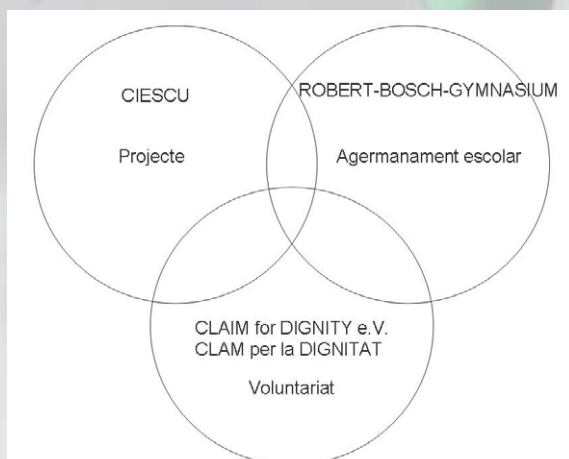
VISITA FRUCTÍFERA

Resta molt per fer, però no importa si tots anem units en la mateixa direcció

Els últims deu dies d'octubre vam poder per fi conèixer sobre el terreny el projecte „Desnutrició i Pobresa versus educació“ que s'està duent a terme al barri de „La Mansión“ a Arequipa (El Perú). Els professors Silke Kamradt i Markus Braunmiller en representació del col•legi Robert-Bosch-Gymnasium (RBG) a Langenau (Alemanya) i els membres del Consell Directiu de „Claim for Dignity e.V.“ (CfD, Stephanie Wildenberg, Michael Schliep i Édison Fañanás) vam poder gaudir d'uns dies molt intensos i molt fructífers.

No solament es tractava de conèixer i avaluar l'execució del projecte en „La Mansión“ sinó principalment es tractava de conèixer a moltes persones que fan possible aquesta realitat i intercanviar amb elles vivències i experiències respecte al projecte i a la vida. La nostra contrapart a Arequipa, l'ONG CIESCU, ens va oferir una bonica acollida i vam poder dur a terme gairebé en la seva totalitat el programa de treball que teníem previst.

Abans de marxar vam poder asseure'ns amb la nostra contrapart CIESCU (José, Jerenie, Deivis, Adam, Deisi, Pamela) per mirar de corregir possibles errors (de vegades de comunicació, de vegades de gestió) i planificar l'any 2010 amb certes garanties. Per a l'any 2010 preveiem un pressupost de 15.450

editorial

Euros (7.000 Euros -un 45%- els aporta RBG, 8.000 Euros - un 52%- els aporta CfD i 450 Euros - un 3%- els aporta CIESCU). La nostra aliança de treball es pot concretar amb el següent esquema:

A més de poder situar novament el projecte en l'assentament de „La Mansión“ obert per a tots els nens del barri -amb una prioritat especial per als nens de l'escola- que compleixin amb les condicions bàsiques d'admissió i tornar a guanyar la complicitat i el compromís dels professors de l'escola Institució Educativa de „La Mansión“ per ressuscitar un agermanament escolar que es donava gairebé per perdut, els professors del RBG han iniciat un altre agermanament més senzill amb la I.E. „Villa Independiente“. La I.E. „Néstor Cáceres“ també tenia interès en iniciar un agermanament amb el RBG, però no ha pogut ser ja que supera les possibilitats del RBG. Tant de bo es pugui trobar una escola que vulgui agermanar-se amb la I.E. „Néstor Cáceres“.

De les moltes experiències viscudes ressaltem la bona convivència i el bon treball entre els membres de RBG i de CfD, l'intens diàleg amb els membres de CIESCU, els professors i alguns pares de „La Mansión“, així com el contacte amb altres autoritats educatives locals, la necessitat de visitar regularment el Perú i propiciar algun intercanvi a Alemanya (o Espanya). El gran repte respecte al projecte és com fer-ho sostenible amb la implicació de tots els actors (alumnes de l'escola i nens del barri de La Mansión, professors, pares, mares, autoritats locals...). Resta molt per fer, però no importa si tots anem units en la mateixa direcció.

En aquest número trobareu una breu ressenya històrica de l'assentament de „La Mansión“ i la seva escola, escrita per Froilán Mamani Cruz, director de l'escola, així com les impressions del viatge de Silke i Markus.

Desitgem que hàgiu tingut un felix Nadal i que tingueu un pròsper 2010.

El Consell

“LA MANSIÓN”: UN POBLAT, UNA ESCOLA. RESENYES HISTÒRIQUES

La Institució Educativa atén 115 nens, compta amb 8 docents i un personal administratiu

- Breu ressenya històrica de l'Assentament Humà „La Mansió I“ del districte de Socabaya, a la província i regió d'Arequipa (Perú)

El nostre Assentament Humà porta el nom de „La Mansió I“ de Socabaya, degut a què a dos quilòmetres de distància aproximadament es troba el casalot Colonial „Mansió del Fundador“, on residia el fundador de l'època de la Colònia de la ciutat d'Arequipa el Tinent Garci Manuel de Carbajal l'any 1540.

L'Assentament Humà „La Mansió I“ de Socabaya està ubicat a uns cinc quilòmetres al sud oest d'Arequipa, la segona ciutat del Perú, i va ser fundat el 8 de desembre de 1989 per un grup de persones que no tenien habitatge encapçalats pel senyor Andrés Lima. L'any 2009 s'ha celebrat el XXè aniversari de la creació i fundació de „La Mansió I“.

El nostre Assentament allotja 1.500 famílies que van emigrar de diferents zones alt andines del Perú com Ayacucho, Cuzco, Puno, Moquegua

pensaments

i altres departaments. Una situació econòmica insostenible a causa de la manca de treball és en la majoria dels casos el motiu de l'emigració.

- Ressenya històrica de la nostra Institució Educativa

La Institució Educativa 40676 „La Mansió“ s'ubica en aquest Assentament, per la qual cosa porta el nom del lloc. La seva creació data del 21 de març de 1997 de caràcter unidocent per Resolució Directorial de l'USE - AS (Unitat de Serveis Educatius - Arequipa Sur). Ja són doncs dotze anys de servei a la comunitat. Les metes d'atenció cada any es van incrementant. En l'actualitat la Institució Educativa atén 115 nens entre el nivell inicial (4 a 5 anys) i el nivell primari (6 anys a 12 anys), compta amb 8 docents i un personal administratiu.

Pel creixement poblacional de la nostra Institució Educativa tenim necessitats d'infraestructura per a dues aules (una per al cinquè grau i una altra per al nivell inicial). Els nostres serveis higiènics no tenen aigua potable i les aigües residuals desemboquen en una sitja ja que el nostre poblament no compta amb el servei de desguàs; per rentar-se les mans els nens porten aigua de les seves cases que també es proveeixen de piletes públiques. A més a la Institució Educativa es requereix mobiliari escolar, material didàctic i d'altres coses pel bon funcionament de l'escola i l'aprenentatge dels nens.

La nostra Institució Educativa d'acord a la seva visió i missió de treball practica els valors dels nostres avantpassats de l'imperi dels inques com són:

Quetxua	Català
AMA LLULLA	No siguis mentider
AMA SUA	No siguis lladre
AMA Q'UELLA	No siguis ociós

Froilán Mamani Cruz
Director Institució Educativa 40676 “La Mansió”

VIATJAR, DE MANERA DIFE- RENT...

L'alegria de viure, que també en aquest barri s'encomana, el compromís dels professors que treballen a l'escola, el fantàstic projecte i la disponibilitat de l'escola per dur a terme l'agermanament ens fa sentir-nos benvinguts

El sentiment abans d'aquest viatge és diferent del d'altres viatges anteriors: d'una banda molt ja està organitzat (gràcies a Edi), el programa està clar i fixat en allò essencial. El ventre diu que ens esperen unes vacances "tot inclòs" del més confortables amb impressions més profundes de les normals. D'altra banda el cap parla d'un continent, d'un país que mai no hem visitat, l'idioma del qual i la cultura del qual no coneixem. L'objectiu principal del viatge no és fer vacances sinó reanimar el nostre agermanament escolar amb l'escola de La Mansión: volem tenir una imatge pròpia d'aquest barri marginal en la qual es realitza el projecte d'alimentació escolar per al qual els nostres alumnes van recaptar diners el curs passat a través de donatius dels propis alumnes i les seves famílies. Sabem que ens esperen moltes cites que faran possible unes experiències que normalment no es fan en unes vacances normals.

El vol és llarg, les distàncies entre les files dels seients de l'avió no són llargues. Aterrem a Lima després d'unes quantes hores de vol i posem els peus per primera vegada a terra peruana. Gaudim de l'aire temperat i ens trobem amb Carla Leguía i el seu fill Joaquín, a més de Pati, una amiga de Carla. Els nostres companys de viatge ens fan saber que "el Perú és molt més que Lima" i "per sort" volem de nou, encara que haguéssim volgut veure com queda la llarga platja de Lima després de les obres que s'estan realitzant.

Després d'un vol breu, que ens ofereix desgraciadament l'única oportunitat de poder gaudir dels Andes, aterrem de nit ja per fi a Arequipa, la nostra destinació final, on ens esperen José i el seu fill Deivis. En el sopar de benvinguda que se'ns ofereix a casa de María Elena i José coneixem la seu de CIESCU i a tots els treballadors i voluntaris implicats en el projecte. En aquest sopar concretem el programa per als pròxims dies, la qual cosa significa anar d'una reunió a una altra ràpidament, trobar-nos amb moltes persones, sentir molts noms i encara més discursos i entretant no tenir gaire temps per no tornar-se boig. Crida l'atenció de seguida que els peruans són un poble d'oradors: tant si un parla amb el president de la regió d'Arequipa o amb un obrer, és fàcil apreciar que tots dominen l'art del parlar lliurement i improvisada sense tenir en compte el temps que passa; també els alumnes de les escoles primàries que visitem van practicar amb nosaltres aquest art. I d'aquests discursos obtenim, sobretot durant els primers dies, abundants impressions.

En realitat el més esgotador d'aquest viatge han estat els discursos (segurament més per l'Edi), que en els pocs minuts lliures que hem tingut fora de qualsevol reunió hem hagut d'interioritzar ràpidament i, acte seguit, continuar pensant en noves idees i continuar transformant la nostra manera de veure la realitat i d'enfocar les nostres energies. Malgrat el ritme frenètic d'escoltar, pensar, digerir, transformar, cada dia hem anat donant un pas endavant que el dia anterior ni tan sols podíem haver-nos atrevit a imaginar. Cap miracle doncs que les nostres tardes acabessin en un estat d'"entrades saturades". Afortunadament trobem relativament aviat el remei a aquest estat de saturació intel·lectual a través d'un aiguardent de pisco al bar suec, un cocktail de pisco i de clara d'ou, que ens permet apreciar el món d'una manera més clara (almenys al principi) però que també complica subtilment l'aixecar-se aviat l'endemà; no obstant això el cocktail ens va permetre dur a terme el programa previst.

experiències

Ja que Arequipa ofereix als seus visitants suficients monuments i una alegria vital que s'encomana trobem suficients possibilitats per divertir-se en el nostre escàs temps de lleure. Un matí tenim una mica de temps abans de la nostra primera cita per visitar el monestir de Santa Catalina que continua sent un oasi de tranquil·litat malgrat estar ubicat en el centre de la ciutat. Per les tardes passem ràpidament pels carrerons apartats del centre turístic, els quals s'erigeixen com centres comercials per a productes específics, tals com escumbres, estris de cuina o rebosteria. En passar per aquests carrerons un s'admira de l'arquitectura colonial omnipresent i es deixa absorbir per l'activitat comercial amable que exerceixen els arequipeños. Naturalment es pot gaudir aquí de bastants fineses culinàries ("es pot menjar l'amanida aquí?"), començant pels plats de carn riquíssims (almenys per a carnívors convençuts) amb enormes panotxes de blat de moro, passant pel plat de "ceviche" fins a arribar a l'especialitat peruana "cui", en la qual un conillet d'indi es serveix sencer. Aquí difereixen les sensacions. La qualitat i el gust de la carn estan per sobre de qualsevol dubte; la vista del rosegador cuinat amb el seu cap, les seves grapes i alguna interioritat a la vista deixen volar la imaginació i fan que alguns tinguin problemes en la seva digestió. Es beu un cafè bo (el que és difícil), un vi bo (el que és fàcil), la chicha rosa (una cosa fàcil, però sense alcohol, que dificulta el processament intel·lectual del dia), l'inca cola groga de neó (és lleuger, però tanmateix no és fàcil de beure) o una arequipeña fresca (el que és sempre el més fàcil, la riquíssima cervesa local). La ciutat blanca fa que ens divertim i l'amabilitat i franquesa dels peruans possibiliten un ambient agradable que fa que ens sentim com a casa i despertem en nosaltres una curiositat de conèixer més i millor Sud-amèrica. Aquest sentiment es confirma amb les nostres visites a La Mansión. Encara que la pobresa, les difícils condicions higièniques i la pols omnipresent poden arribar a aclaparar-nos al principi; l'alegria de viure, que també en aquest barri s'encomana, el compromís dels professors que treballen a l'escola, el fantàstic projecte i la disponibilitat de l'escola per dur a terme l'agermanament ens fa sentir-nos benvinguts. L'experiència més intensa la vivim en experimentar en al principi una cares vergonyoses i quelcom de recel que després s'il·lumina de franquesa i confiança, de vegades un canvi de 180° en escassos minuts que xoquen amb la nostra manera occidental de comportar-nos.

Al final d'aquesta setmana intensiva tenim només dues espines clavades que redueixen una miqueta el nostre sentiment positiu. Per una costat no vam poder visitar el poble d'on procedeix José a causa de les moltes cites que vam tenir, un racó en els Andes que diuen que és preciós i que haurem de visitar com turistes la pròxima vegada que anem al Perú. D'altra banda ens sap greu no poder augmentar la retribució que fem arribar a Deisi i Pamela que són les nutricionistes que duen a terme el projecte de "desnutrició i pobresa versus formació" a La Mansión. Un setmana va ser massa poc per poder tancar tots els temes satisfactoriament.

No es pot oblidar tanmateix el que s'ha mobilitzat en tan poc temps. Queda l'esperança que tot el planificat segueixi el seu curs a més d'una constatació important: el treball conjunt i l'estar junts amb l'Edi, el Michael i la Stephanie ens ha donat a nivell personal no només moltes satisfaccions i un sentiment de comprensió mútua sinó que a més ens ha mostrat que ens complementem molt bé com a equip (tot i que l'Edi sigui el motor) la qual cosa motiva i anima a continuar treballant junts -en aquest àmbit la faceta laboral i la personal estan unides. Aquest viatge no solament era, com pensàvem al principi, un concretar negociacions i acords o un explorar altres alternatives, sinó un principi de molts passos que continuen: El "tot inclòs" queda encara lluny i per això ens alegrem del camí que fem amb Claim fins que "tot estigui dins".

Silke Kamradt i Markus Braunmiller

Professors de l'institut Robert-Bosch-Gymnasium a Langenau (Alemanya)

actualitat

ACTUALITAT DE "CLAM PER LA DIGNITAT" - ESPANYA

- El passat diumenge 27 de desembre es va celebrar la VI Assemblea general de CxD. Es va aprovar la gestió anterior i es van modificar els Estatuts. El nou equip de Consell escollit pel 2010 està format per: Aleix Layola (President), Édison Fañanás (Vicepresident), Antonio Esparza (Tresorer), Laura Garcia-Faria (Secretària), Javier Laguno (Vocal), Carles Hernández (Vocal) i Maria Hernández (Vocal). Es decideix renovar el Consell anualment (fins ara la periodicitat era bianual).

- En l'Assemblea es va aprovar la nova adreça de CxD: C/ Pare Miquel de Sarrià, 8; 08034 Barcelona (Centre Parroquial de Sant Vicenç de Sarrià), telèfon 93 203 97 72.

- Pel que respecta al tancament econòmic de 2009, es preveu tancar amb un superàvit de 135,86 € (dades a 18.12.09). Les principals magnituds de l'exercici són, per la part d'ingressos, els 980 € en quotes i un donatiu de 250 € per al Projecte de La Mansión. I per la part de despeses, el donatiu anual a Sostre de 100 €, el manteniment de la web de 600 € i les despeses del butlletí de 294,80 €. A 18 de desembre el saldo de tresoreria de CxD és de 6.104,24 €.

- El Pressupost 2010 anirà en la mateixa línia que les xifres de tancament de 2009, amb una previsió d'ingressos de 1.300 € (quotes, sopar de la fam i d'altres) i una previsió de despeses de 1.300 € (Sostre, web, butlletí i altres despeses). L'esmentat pressupost no inclou possibles subvencions i/o donacions que es poguessin obtenir pel projecte de „La Mansión“.

- El divendres 5 de març a les 21 h al Centre Parroquial de Sarrià se celebrarà el tradicional „Sopar de la Fam“ per recaptar diners pel projecte de „La Mansión“ al Perú. Stephanie Wildenberg, membre del Consell Directiu de „Claim for Dignity e.V.“ i com a cooperant que va estar sis mesos a Arequipa recolzant el projecte, ens presentarà el projecte i ens compartirà la seva experiència.

- Continuem gestionant la possibilitat de què „Clam per la Dignitat“ sigui organització que pugui desgravar impostos si algú ens fa un donatiu. Tan aviat sapiguem alguna cosa us ho farem saber.

- Necessitem traductors voluntaris (català/espanyol; català o espanyol/anglès). Donem la benvinguda a l'equip a Eliana González.

- Interessats en el voluntariat de „Sostre“ a Barcelona posar-se en contacte amb Javi Laguno (xavierlaguno at gmail.com) o amb Secretaria.

- El passat mes de desembre va néixer Viola Auset Durán, filla de Viola i Pablo. Moltes felicitats!

- ACTUALITAT DES DE "CLAIM FOR DIGNITY e.V." . - ALEMANYA

- El dimarts 8 de desembre de 2009 es va celebrar una trobada a Tübingen de la Junta Directiva i de la tresoreria. S'enviaren cartes a diverses fundacions alemanyes demanant suport econòmic per al projecte de „La Mansión“.

- El dijous 10 de desembre de 2009 es va fer una trobada a Ulm junt amb els professors del RBG per fer la selecció dels estudiants de l'últim any de batxillerat que realitzaran un any social de voluntariat a partir d'agost 2010 a Arequipa. Les elegides són Judith Manusch i Sarah Ament, alumnes de l'institut RBG de Langenau.

- El dissabte 12 de desembre de 2009 es va celebrar la IX Assemblea General anual a Aichtal. Com a resum: s'aprova la gestió i el balanç de l'any 2008, s'informa sobre l'estada al Perú de la Junta Directiva, s'aprova la nova direcció de CfD, s'aprova modificar els estatuts; la Junta Directiva, la tresoreria i l'examinadora de tresoreria surten reelegides. Nous membres: Josephine Asche i Claudia Motta (viu a Alemanya però procedeix d'Arequipa): Benvingudes!

- El divendres 22 i el dissabte 23 de gener es celebrarà a Wernau la pròxima reunió d'associacions que junt amb el BDKJ (Federació alemanya de joves catòlics) duen a terme el programa de voluntariat internacional Weltwärts. Stephanie i Michael representaran a CfD en la trobada.

- La pròxima reunió de l'associació es realitzarà a la primavera.

- El 21 de desembre de 2009 va néixer Antonia Zipp, filla de Candan i Walter. Ja tenim un nou soci potencial de l'associació. Felicitacions cordials!

Traduccions: Rosa Herrero, Núria Mundet

Edita Clam per la Dignitat

Dipòsit legal: B-21.860-2004

Av. Diagonal 285, 3-4

E - 08013 Barcelona

Tel: (+34) 932 700 239

Fax: (+34) 933 684 336

Registre Assoc. Generalitat:

Núm. 27.209, sec. 1a de Barcelona

NIF: G-63.112.189

C/c: 3025-0004-33-1433212631

clamdignitat@clamdignitat.org

www.clamdignitat.org

Claim for Dignity e.V.

eingetragener gemeinnütziger Verein

Konrad-Adenauer-Str. 50/42

D - 72072 Tübingen

Tel. (+49) 7071 / 94 24 03

Kontonummer 7354948

KSK Esslingen BLZ 61150020

Vereinsregister Nr. 1458

Amtsgericht Tübingen